

ORZECZENIE
Trybunału Arbitrażowego ds. Sportu
przy Polskim Komitecie Olimpijskim
z 3 grudnia 2019 r.

Zespół Orzekający Trybunału Arbitrażowego do spraw Sportu przy PKOl w składzie:

1. Wiktor Cajsel - Przewodniczący
2. Piotr R. Graczyk - Arbiter
3. Tomasz Kopoczyński - Arbiter

Protokolant: Agata Kruszevska

po rozpoznaniu na rozprawie w dniu 3 grudnia 2019 r. skargi [REDAKTED] SA z [REDAKTED]
[REDAKTED] na decyzję Sądu Odwoławczego przy Polskim Związku [REDAKTED]

orzeka:

1. Pozostawić bez rozpoznania przyjęty środek odwoławczy z uwagi na wystąpienie okoliczności określonych w art. 45 c ustawy o sporcie w związku z art. 430 KPK i art. 67 Statutu Trybunału.
2. Uiszczony wpis uznać za ostateczny i zarządzić jego zarachowanie na rzecz Trybunału.

UZASADNIENIE

Trybunał ustalił co następuje.

W stanie faktycznym sprawy, zaskarżane orzeczenie Sądu Odwoławczego [REDAKTOWANE] [REDAKTOWANE] zostało wydane w dniu [REDAKTOWANE] roku (sygn. akt: [REDAKTOWANE]).

Orzeczenie to, wraz z uzasadnieniem, zostało doręczone do [REDAKTOWANE] S.A. w dniu [REDAKTOWANE] roku (odręczna adnotacja na odpisie przedmiotowego orzeczenia).

Jak poza tym wynika z treści skargi, sporządzonej przez pełnomocnika Skarżącej, z dnia [REDAKTOWANE] roku, pełnomocnik ten, otrzymał przedmiotowe orzeczenie via e-mail w dniu 4 [REDAKTOWANE] roku.

Okoliczności powyższe Trybunał ustalił na podstawie zebranego w sprawie materiału dowodowego oraz na podstawie oświadczeń pełnomocnika Skarżącej, złożone podczas rozprawy w dniu 3 grudnia 2019 roku.

Trybunał zważył co następuje.

Zgodnie z treścią art. 45c ust. 2 Ustawy z dnia 26 czerwca 2010 roku – o sporcie¹ (t.j. Dz. U. z 2019 r. poz. 1466, ze zm.) – „Skargę do Trybunału wnosi się w terminie 14 dni od dnia doręczenia decyzji”.

Poza tym, według art. 67 Statutu Trybunału – „Termin na wniesienie skargi Skargę od ostatecznej decyzji dyscyplinarnej właściwego organu polskiego związku sportowego, z wyjątkiem spraw dyscyplinarnych dotyczących dopingu, składa się do Trybunału w terminie 14 dni od dnia doręczenia decyzji”.

Mając powyższe na uwadze, wspomnieć w tym miejscu należy również o brzmieniu art. 430 Kodeksu postępowania karnego, stosowanego odpowiednio do niniejszej sprawy poprzez art. 28 Statutu Trybunału. Otóż, zgodnie z dyspozycją art. 430 § 1 KPK – „Sąd odwoławczy pozostawia bez rozpoznania przyjęty środek odwoławczy, jeżeli zachodzą okoliczności

¹ W brzmieniu nadanym w art. 1 Ustawy z dnia 23 lipca 2015 roku – o zmianie ustawy o sporcie oraz ustawy o podatku dochodowym od osób fizycznych.

określone w art. 429 § 1 albo jeżeli przyjęcie tego środka nastąpiło na skutek niezasadnego przywrócenia terminu”.

Co zauważa się w doktrynie (np. D. Świecki [w:] D. Świecki (red.), Kodeks postępowania karnego. Tom II. Komentarz aktualizowany, SIP – LEX) – „Termin wniesienia środków odwoławczych jest terminem zawitym (art. 122 § 2). Termin ten jest nieprzekraczalny, ale przywracalny. Dlatego też w wypadku uchybienia mu strona może w terminie zawitym 7 dni od ustania przeszkody złożyć do sądu, który wydał orzeczenie, wniosek o przywrócenie terminu, jeżeli uchybienie mu nastąpiło z przyczyn od strony niezależnych, dołączając do wniosku środek odwoławczy (art. 126 § 1) [] Przewidziana w art. 430 § 1 możliwość pozostawienia środka odwoławczego bez rozpoznania przez sąd odwoławczy oznacza konieczność ponownego badania warunków skutecznego jego wniesienia przez przewodniczącego wydziału odwoławczego pod kątem skierowania sprawy w tym przedmiocie na posiedzenie [] Braki o charakterze nieusuwalnym powodują konieczność skierowania sprawy na posiedzenie w celu pozostawienia środka odwoławczego bez rozpoznania. **Chodzi tu o sytuację, gdy środek odwoławczy został wniesiony po terminie lub przez osobę nieuprawnioną albo jest niedopuszczalny z mocy ustawy, a także gdy jego przyjęcie nastąpiło na skutek niezasadnego przywrócenia terminu.** W tym ostatnim przypadku kontrola przeprowadzana z urzędu przez sąd odwoławczy wynika z faktu, że na postanowienie sądu pierwszej instancji o przywróceniu terminu wniesienia środka odwoławczego nie przysługuje zazalenie”.

Jak przy tym ustalił Sąd Najwyższy w wyroku z dnia 19 lipca 2018 roku (IV KK 368/17; SIP – LEX) – *Rozpoznanie apelacji wniesionej po terminie powoduje, że wyrok sądu odwoławczego dotknięty jest uchybieniem stanowiącym bezwzględną przyczynę odwoławczą z art. 439 § 1 pkt 8 k.p.k.*

Mając powyższe na uwadze, w pierwszej kolejności należy zauważyć, że w niniejszej sprawie, termin na wniesienie skargi do Trybunału Arbitrażowego ds. Sportu przy Polskim Komitecie Olimpijskim, wynosi 14 dni i jest liczony od dnia doręczenia stronie skarżącej, zaskarżanej decyzji.

Termin ten wynika z aktualnego brzmienia zarówno art. 45c Ustawy o sporcie, jak też art. 67 Statutu Trybunału

Skoro zatem, orzeczenie Sądu Odwoławczego [REDACTED] wraz z uzasadnieniem, zostało doręczone stronie skarżącej w dniu [REDACTED] roku, to termin na wniesienie skutecznej skargi do Trybunału, upłynął skarżącej z dniem [REDACTED] roku. W związku z tym, wszelkie późniejsze działania (samej strony, jak też jej pełnomocnika, który – jak wynika z treści skargi oraz oświadczeń procesowych – otrzymał przedmiotową decyzję Sądu Odwoławczego [REDACTED] via e-mail od Skarżącej - w dniu [REDACTED] roku), mogą skutkować jedynie pozostawieniem tejże skargi bez rozpoznania (na podstawie art. 430 § 1 KPK w zw. z art. 28 Statutu Trybunału).

O kosztach postępowania orzeczono na podstawie art. 101 ust. 1 Statutu Trybunału

[REDACTED]